

[Lannung.]

den bedste og mest praktiske fremgangsmåde, at den seneste lovbekendtgørelse af retsplejeloven af 15. september 1953 kommer til at gælde for Færøerne med de efter forholdene nødvendige ændringer og tilføjelser. På denne måde behøver man jo, når man på Færøerne vil vide, hvad der er gældende retspleje, kun at have to love ved hånden, nemlig den almindelige retsplejelov af 1953 og den lov, der bliver resultatet af det foreliggende lovforslag.

I henhold til § 1, punkt 6, føjes der til retsplejelovens § 17 et nyt stykke, hvorefter det har sit forblivende med sysselmændenes virksomhed med salg ved auktion af små vrag og hittefæ, af inddrevet løst gods, vrag eller vragstykker, som skønnes at have en værdi af ikke over 2 kr. Jeg forstår, at denne 2 kroners grænse er kommet ind ved strandsloven for Færøerne af marts 1899, men kan det virkelig være rimeligt stadig at beholde en så lav grænse? Hvis 2 kr. var rigtigt i 1899, så burde grænsen vel i dag alt taget i betragtning i det mindste være 10 kr., eller måske endda noget over 10 kr. Jeg vil gerne have lov til at nævne dette over for den højtærede justitsminister.

Det fremgår af punkt 36, § 125, sidste stykke, at på Færøerne kan prøven med hensyn til møderet for landsretten aflægges for Færøernes ret, som så til gengæld ved prøven forstærkes af rigsombudsmanden og af landfogden, d. v. s. politimesteren, som deltager i bedømmelsen af, om udførelsen af sagerne skal kendes forsvarelig. Det har jeg ikke noget som helst at indvende imod; jeg synes tværtimod, at det efter omstændighederne er en god ordning, i særdeleshed når rigsombudsmanden har taget den juridiske embedseksamen. Selv i de tilfælde, hvor han ikke har det, har jeg altså heller ikke noget afgørende at indvende derimod. Jeg vil blot for en ordens skyld gerne sige, at jeg selvfølgelig som sagfører er lidt ked af, at ifølge punkt 41 skal den efter mit skøn uheldige § 146 nu igen stadfæstes som værende gældende ret på Færøerne, men jeg forstår, at når vi andre må lide under den, har man ment, at de heller ikke skal slippe fri på Færøerne.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Gøting: Da der jo er yttret ønske om udvalgsbehandling, kan jeg tilsige mit partis velvillige støtte til arbejdet i udvalget.

Lynnerup Nielsen: Jeg har forstået det foreliggende lovforslag derhen, at der skal ske forskellige ændringer i retsplejeloven for Færøerne, idet den højtærede justitsminister ønsker at få en ajourføring, således at loven som helhed kommer mere i overensstemmelse med den lovgivning, der for retsplejens vedkommende gælder for den øvrige del af landet. Der forekommer mig dog at være en væsentlig afvigelse herfra, idet den regel om lægmænds medvirken i straffesager, som indførtes ved domsmandsinstitutionen her i landet, ikke overføres til Færøerne. Af bemærkningerne fremgår det, at man har fundet noget sådant betænkeligt, og jeg vil derfor i den anledning meget gerne spørge den højtærede justitsminister, hvad den egentlige begrundelse kan være for, at den ikke også skal gælde for Færøerne. Nu er jeg ikke jurist, men jeg savner alligevel denne begrundelse.

Jeg har forstået lovforslaget derhen, at det er godkendt af det færøske hjemmestyre, og jeg kan naturligvis i princippet på kommunisternes vegne give tilslutning til medvirken til lovforslagets fremme her i det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for tilslutning til lovforslaget. Jeg finder det også meget rimeligt, at man i et udvalg gennemgår et lovforslag, der er så omfattende som dette, og jeg vil meget gerne medvirke til en udvalgsbehandling. Jeg ønsker dog at gøre opmærksom på over for de ønsker om ændringer, der kunne fremkomme, at dette lovforslag jo er tiltrådt af hjemmestyret, og at vi vel vanskeligt kan foretage ændringer deri uden at drøfte sådanne ændringers indhold med hjemmestyret.

Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen spurgte mig direkte om, hvorfor domsmandsinstitutionen ikke foreslås indført på Færøerne, og jeg vil gerne derom sige, at hovedbegrundelsen derfor er, at indførelse af denne institution på Færøerne må antages at medføre et uforholdsmæssigt stort besvær for lægdommerne på grund